

¹Und der HERR sprach zu Josua: Fürchte dich nicht und zage nicht! Nimm mit dir alles Kriegsvolk und mache dich auf und zieh hinauf gen Ai! Siehe da, ich habe den König zu Ai samt seinem Volk, seiner Stadt, und seinem Lande in deine Hände gegeben.²Du sollst mit Ai und seinem König tun, wie du mit Jericho und seinem König getan hast, nur daß ihr ihren Raub und ihr Vieh unter euch teilen sollt. Aber stelle einen Hinterhalt hinter der Stadt.³Da machte sich Josua auf und alles Kriegsvolk, hinaufzuziehen gen Ai. Und Josua erwählte dreißigtausend streitbare Männer und sandte sie aus bei der Nacht{~}⁴und gebot ihnen und sprach: Seht zu, ihr sollt der Hinterhalt sein hinter der Stadt; macht euch aber nicht allzu ferne von der Stadt und seid allesamt bereit!⁵Ich aber und das Volk, das mit mir ist, wollen uns zu der Stadt machen. Und wenn sie uns entgegen herausfahren wie das erstemal, so wollen wir vor ihnen fliehen,⁶daß sie uns nachfolgen heraus, bis daß wir sie von der Stadt hinwegreißen. Denn sie werden gedenken, wir fliehen vor ihnen wie das erstemal. Und wenn wir vor ihnen fliehen,⁷sollt ihr euch aufmachen aus dem Hinterhalt und die Stadt einnehmen; denn der HERR, euer Gott, wird sie in eure Hände geben.⁸Wenn ihr aber die Stadt eingenommen habt, so steckt sie an mit Feuer und tut nach dem Wort des HERRN. Seht, ich habe es euch geboten.⁹Also sandte sie Josua hin; und sie gingen hin auf den Hinterhalt und hielten zwischen Beth-El und Ai abendwärts von Ai. Josua aber blieb die Nacht unter dem Volk{~}¹⁰und machte sich des Morgens

¹فَقَالَ الرَّبُّ لِيְسُوعَ، لَا تَخَفْ وَلَا تَرْتَعِْبْ. خُذْ مَعَكَ جَمِيعَ رِجَالِ الْحَرْبِ، وَقُمْ اصْعَدْ إِلَى عَايَ. انْظُرْ. قَدْ دَفَعْتُ بِيَدِكَ مَلِكَ عَايَ وَسَعْيَهُ وَمَدِينَتَهُ وَأَرْضَهُ،²فَتَفْعَلْ بِعَايَ وَمَلِكِهَا كَمَا فَعَلْتَ بِأَرِيخَا وَمَلِكِهَا. غَيْرَ أَنْ غَنِمَتَهَا وَبَهَائِمَهَا تَنْهَبُوتَهَا لِثُقُوبِكُمْ. اجْعَلْ كَمِينًا لِّلْمَدِينَةِ مِنْ وَرَائِهَا.³فَقَامَ يَسُوعُ وَجَمِيعُ رِجَالِ الْحَرْبِ لِلصُّعُودِ إِلَى عَايَ. وَانْتَحَبَ يَسُوعُ ثَلَاثِينَ أَلْفَ رَجُلٍ جَبَايِرَةَ الْبَنَاتِ وَأَرْسَلَهُمْ لَيْلًا،⁴وَأَوْصَاهُمْ، انْظُرُوا. أَنْتُمْ تَكْمُنُونَ لِّلْمَدِينَةِ مِنْ وَرَاءِ الْمَدِينَةِ. لَا تَتَّبِعُوا مِنَ الْمَدِينَةِ كَثِيرًا، وَكُونُوا كُلُّكُمْ مُسْتَعِدِّينَ.⁵وَأَمَّا أَنَا وَجَمِيعُ الشَّعْبِ الَّذِي مَعِيَ فَتَقْتَرِبُ إِلَى الْمَدِينَةِ. وَبُكُونُ جَيْمًا يَخْرُجُونَ لِلِقَائِنَا كَمَا فِي الْأَوَّلِ أَنْتَابَا تَهْرُبُ فُذَامَهُمْ،⁶فَيَخْرُجُونَ وَرَاءَنَا حَتَّى تَجِدِبَهُمْ عَنِ الْمَدِينَةِ. لِأَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّهُمْ هَارِبُونَ أَمَامَنَا كَمَا فِي الْأَوَّلِ. فَتَهْرُبُ فُذَامَهُمْ.⁷وَأَنْتُمْ تَقُومُونَ مِنَ الْمَكْمَنِ وَمَمْلِكُونَ الْمَدِينَةَ، وَتَدْفَعُهَا الرَّبُّ إِلَيْكُمْ بِيَدِكُمْ. وَتَكُونُ عِنْدَ اخْذِكُمُ الْمَدِينَةَ أَنْتُمْ تُضْرِمُونَ الْمَدِينَةَ بِاللَّارِ. كَقَوْلِ الرَّبِّ تَفْعَلُونَ. انْظُرُوا. قَدْ أَوْصَيْتُكُمْ.⁹فَارْسَلَهُمْ يَسُوعُ، فَسَارُوا إِلَى الْمَكْمَنِ، وَلَبِثُوا بَيْنَ بَيْتِ إِبِلَ وَعَايَ غَرْبِي عَايَ. وَبَاتَ يَسُوعُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ فِي وَسْطِ الشَّعْبِ.¹⁰فَتَكَرَّرَ يَسُوعُ فِي الْعَدِ وَعَدَّ الشَّعْبَ، وَضَعِدَ هُوَ وَشَبُوحُ إِسْرَائِيلَ فُذَامَ الشَّعْبِ إِلَى عَايَ.¹¹وَجَمِيعُ رِجَالِ الْحَرْبِ الَّذِينَ مَعَهُ صَعِدُوا وَتَقَدَّمُوا وَأَتَوْا إِلَى مُقَابِلِ الْمَدِينَةِ. وَتَرَلُّوا شِمَالِيَّ عَايَ، وَالْوَادِي بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ عَايَ.¹²فَأَخَذَ تَحَوَ خَمْسَةَ آلَافٍ رَجُلٍ وَجَعَلَهُمْ كَمِينًا بَيْنَ بَيْتِ إِبِلَ وَعَايَ غَرْبِي الْمَدِينَةِ.¹³وَأَقَامُوا الشَّعْبَ، أَيُّ كُلِّ الْجَيْشِ الَّذِي شِمَالِيَّ الْمَدِينَةِ، وَكَمِينَهُ غَرْبِي الْمَدِينَةِ. وَسَارَ يَسُوعُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ إِلَى وَسْطِ الْوَادِي.¹⁴وَكَانَ لَمَّا رَأَى مَلِكُ عَايَ ذَلِكَ أَنَّهُمْ أَسْرَعُوا وَتَكَرَّرُوا، وَخَرَجَ رِجَالُ الْمَدِينَةِ لِلِقَاءِ إِسْرَائِيلَ لِلْحَرْبِ هُوَ وَجَمِيعُ شَعْبِهِ فِي الْمِيعَادِ إِلَى فُذَامِ السَّهْلِ، وَهُوَ لَا يَعْلَمُ أَنَّ عَلَيْهِ كَمِينًا وَرَاءَ الْمَدِينَةِ.¹⁵فَأَعْطَى يَسُوعُ وَجَمِيعَ إِسْرَائِيلَ الْاِكْسَارَ أَمَامَهُمْ وَهَزَبُوا فِي طَرِيقِ الْبَرِّيَّةِ.¹⁶فَأَلْفَى الصَّوْتُ عَلَى جَمِيعِ الشَّعْبِ الَّذِينَ فِي الْمَدِينَةِ لِلِسَعْيِ وَرَاءَهُمْ، فَسَعَوْا وَرَاءَ يَسُوعَ وَانْجَدَّتُوا عَنِ الْمَدِينَةِ.¹⁷وَلَمْ يَبْقَ فِي عَايَ أَوْ فِي بَيْتِ إِبِلَ رَجُلٌ لَمْ يَخْرُجْ وَرَاءَ إِسْرَائِيلَ. فَتَرَكُوا الْمَدِينَةَ مَفْتُوحَةً وَسَعَوْا وَرَاءَ إِسْرَائِيلَ.¹⁸فَقَالَ الرَّبُّ لِيْسُوعَ، مُدِّ الْمِزْرَاقَ الَّذِي بِيَدِكَ تَحَوَ عَايَ لِأَنِّي بِيَدِكَ أَدْفَعُهَا. فَمَدَّ يَسُوعُ الْمِزْرَاقَ

früh auf und ordnete das Volk und zog hinauf mit den Ältesten Israels vor dem Volk her gen Ai.¹¹ Und alles Kriegsvolk, das bei ihm war, zog hinauf, und sie traten herzu und kamen gegen die Stadt und lagerten sich gegen Mitternacht vor Ai, daß nur ein Tal war zwischen ihnen und Ai.¹² Er hatte aber bei fünftausend Mann genommen und auf den Hinterhalt gestellt zwischen Beth-El und Ai abendwärts von der Stadt.¹³ Und sie stellten das Volk des ganzen Lagers, das gegen Mitternacht vor der Stadt war, also, daß sein letztes reichte bis gegen den Abend von der Stadt. Und Josua ging hin in derselben Nacht mitten in das Tal.¹⁴ Als aber der König zu Ai das sah, eilten die Männer der Stadt und machten sich früh auf und zogen heraus, Israel zu begegnen im Streit, er mit allem seinem Volk, an einem bestimmten Ort vor dem Gefilde. Denn er wußte nicht, daß ihm ein Hinterhalt gelegt war hinter der Stadt.¹⁵ Josua aber und ganz Israel stellten sich, als würden sie geschlagen vor ihnen und flohen auf dem Weg zur Wüste.¹⁶ Da ward das ganze Volk in der Stadt zuhauf gerufen, daß es ihnen sollte nachjagen.¹⁷ Und sie jagten Josua nach und wurden von der Stadt hinweggerissen, daß nicht ein Mann übrigblieb in Ai und Beth-El, der nicht ausgezogen wäre, Israel nachzujagen; und ließen die Stadt offen stehen, daß sie Israel nachjagten.¹⁸ Da sprach der HERR zu Josua: Recke aus die Lanze in deiner Hand gegen Ai; denn ich will sie in deine Hand geben. Und da Josua die Lanze in seiner Hand gegen die Stadt ausreckte,¹⁹ da brach der Hinterhalt eilends auf aus seinem Ort,

الَّذِي يَدِهِ تَحَوُّ الْمَدِينَةِ.¹⁹ فَقَامَ الْكَمِيْنُ بِسُرْعَةٍ مِنْ مَكَانِهِ وَرَكَضُوا عِنْدَمَا مَدَّ يَدَهُ، وَدَخَلُوا الْمَدِينَةَ وَأَخَذُوهَا، وَأَسْرَعُوا وَأَحْرَقُوا الْمَدِينَةَ بِالنَّارِ.²⁰ فَاتَّقَتِ رَجَالُ غَايَ إِلَى وَرَائِهِمْ وَتَطَرُّوا وَإِذَا دُخَانَ الْمَدِينَةِ قَدْ صَعِدَ إِلَى السَّمَاءِ. فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَكَانٌ لِلْهَرَبِ هُنَا أَوْ هُنَاكَ. وَالشَّعْبُ الْهَارِبُ إِلَى الْبَرِّيَّةِ انْقَلَبَ عَلَى الطَّارِدِ.²¹ وَلَمَّا رَأَى يَشُوعُ وَجَمِيعُ إِسْرَائِيلَ أَنَّ الْكَمِيْنَ قَدْ أَخَذَ الْمَدِينَةَ، وَأَنَّ دُخَانَ الْمَدِينَةِ قَدْ صَعِدَ، اسْتَوَوْا وَصَرَبُوا رِجَالَ غَايَ.²² وَهَؤُلَاءِ خَرَجُوا مِنَ الْمَدِينَةِ لِلِقَائِهِمْ، فَكَانُوا فِي وَسْطِ إِسْرَائِيلَ، هَؤُلَاءِ مِنْ هُنَا وَأُولَئِكَ مِنْ هُنَاكَ. وَصَرَبُوهُمْ حَتَّى لَمْ يَبْقَ مِنْهُمْ شَارِدٌ وَلَا مُقْلِتٌ.²³ وَأَمَّا مَلِكُ غَايَ فَامْسَكُوهُ حَيًّا وَتَقَدَّمُوا بِهِ إِلَى يَشُوعَ.²⁴ وَكَانَ لَمَّا انْتَهَى إِسْرَائِيلُ مِنْ قَتْلِ جَمِيعِ سُكَّانِ غَايَ فِي الْحَقْلِ فِي الْبَرِّيَّةِ حَيْثُ لَجَفُوهُمْ، وَسَقَطُوا جَمِيعًا بِحَدِّ السَّيْفِ حَتَّى قَتَلُوا أَنَّ جَمِيعَ إِسْرَائِيلَ رَجَعَ إِلَى غَايَ وَصَرَبُوها بِحَدِّ السَّيْفِ.²⁵ فَكَانَ جَمِيعُ الَّذِينَ سَقَطُوا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مِنْ رِجَالٍ وَنِسَاءٍ اثْنَيْ عَشَرَ أَلْفًا، جَمِيعُ أَهْلِ غَايَ.²⁶ وَيَشُوعُ لَمْ يَزِدْ يَدَهُ الْيَمِينِ مَدَّهَا بِالْحَرْبَةِ حَتَّى حَرَّمَ جَمِيعَ سُكَّانِ غَايَ.²⁷ لَكِنْ الْبَهَائِمُ وَعَغِيمُهُ تِلْكَ الْمَدِينَةِ تَهَبَّتْهَا إِسْرَائِيلُ لِأَنفُسِهِمْ حَسَبَ قَوْلِ الرَّبِّ الَّذِي أَمَرَ بِهِ يَشُوعَ.²⁸ وَأَحْرَقَ يَشُوعُ غَايَ وَجَعَلَهَا تَلًّا أَبَدِيًّا خَرَابًا إِلَى هَذَا الْيَوْمِ.²⁹ وَمَلِكُ غَايَ عَلَّقَهُ عَلَى الْحَشَةِ إِلَى وَقْتِ الْمَسَاءِ. وَعِنْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ أَمَرَ يَشُوعُ قَائِلًا جُنَّتُهُ عَنِ الْحَشَةِ وَطَرَحُوهَا عِنْدَ مَذْخَلِ بَابِ الْمَدِينَةِ، وَأَقَامُوا عَلَيْهَا رُجْمَةً جَارَةً عَظِيمَةً إِلَى هَذَا الْيَوْمِ.³⁰ جِينِيذُ بَنَى يَشُوعَ مَذْبَحًا لِلرَّبِّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ فِي جَبَلِ عِيَالِ.³¹ كَمَا أَمَرَ مُوسَى عَبْدُ الرَّبِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ، كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي سِفْرِ تَوْرَةِ مُوسَى. مَذْبَحُ جَارَةٍ صَاحِبَةٍ لَمْ يَرْفَعْ أَحَدٌ عَلَيْهَا حَيْدًا، وَأَضَعُوهَا عَلَيْهِ مُحْرَقَاتٍ لِلرَّبِّ، وَدَبَّحُوا دَبَائِحَ سَلَامَةٍ.³² وَكَتَبَ هُنَاكَ عَلَى الْجَارَةِ نُسَخَةَ تَوْرَةِ مُوسَى الَّتِي كَتَبَهَا أَمَامَ بَنِي إِسْرَائِيلَ.³³ وَجَمِيعُ إِسْرَائِيلَ وَشُبُوحُهُمْ، وَالْعُرْقَاءُ وَفُضَاتُهُمْ، وَقَفُوا جَانِبَ التَّابُوتِ مِنْ هُنَا وَمِنْ هُنَاكَ مُقَابِلَ الْكَهَنَةِ الْأَوِيَيْنِ حَامِلِي تَابُوتِ عَهْدِ الرَّبِّ. الْعَرِيبُ كَمَا الْوَطَنِيُّ. يَصْفُفُهُمْ إِلَى جِهَةِ جَبَلِ جِرِزِيمَ، وَيَصْفُفُهُمْ إِلَى جِهَةِ جَبَلِ عِيَالِ، كَمَا أَمَرَ مُوسَى عَبْدُ الرَّبِّ أَوَّلًا لِبَرَكَةِ شَعْبِ إِسْرَائِيلَ.³⁴ وَتَعَدَّ ذَلِكَ قَرَأَ جَمِيعَ كَلَامِ التَّوْرَةِ، الْبَرَكَةُ وَالْعُنَّةُ، حَسَبَ كُلِّ مَا كُتِبَ فِي سِفْرِ التَّوْرَةِ.³⁵ لَمْ تَكُنْ كَلِمَةٌ مِنْ كُلِّ مَا أَمَرَ بِهِ مُوسَى لَمْ يَقْرَأْهَا يَشُوعُ قُدَّامَ كُلِّ جَمَاعَةٍ إِسْرَائِيلَ

und liefen, nachdem er seine Hand ausreckte und kamen in die Stadt und gewannen sie und eilten und steckten sie mit Feuer an.²⁰ Und die Männer von Ai wandten sich und sahen hinter sich und sahen den Rauch der Stadt aufgehen gen Himmel und hatten nicht Raum zu fliehen, weder hin noch her. Und das Volk, das zur Wüste floh, kehrte sich um gegen die, so ihnen nachjagten.²¹ Denn da Josua und das ganze Israel sah, daß der Hinterhalt die Stadt gewonnen hatte, weil der Stadt Rauch aufging, kehrten sie wieder um und schlugen die Männer von Ai.²² Und die in der Stadt kamen auch heraus ihnen entgegen, daß sie mitten unter Israel kamen, von dorthier und von hierher; und schlugen sie, bis daß niemand unter ihnen übrigblieb noch entrinnen konnte,²³ und griffen den König zu Ai lebendig und brachten ihn zu Josua.²⁴ Und da Israel alle Einwohner zu Ai erwürgt hatte auf dem Felde und in der Wüste, die ihnen nachgejagt hatten, und alle durch die Schärfe des Schwertes fielen, bis daß sie alle umkamen, da kehrte sich ganz Israel gegen Ai und schlugen es mit der Schärfe des Schwerts.²⁵ Und alle, die des Tages fielen, beide Männer und Weiber, der waren zwölftausend, alles Leute von Ai.²⁶ Josua aber zog nicht wieder zurück seine Hand, mit der er die Lanze ausgereckt hatte, bis daß verbannt wurden alle Einwohner Ais.²⁷ Nur das Vieh und den Raub der Stadt teilte Israel aus unter sich nach dem Wort des HERRN, das er Josua geboten hatte.²⁸ Und Josua brannte Ai aus und machte einen Haufen daraus ewiglich, der noch heute daliegt,²⁹ und ließ den

König zu Ai an einen Baum hängen bis an den Abend. Da aber die Sonne war untergegangen, gebot er, daß man seinen Leichnam vom Baum täte, und sie warfen ihn unter der Stadt Tor und machten einen großen Steinhaufen auf ihn, der bis auf diesen Tag da ist.³⁰ Da baute Josua dem HERRN, dem Gott Israels, einen Altar auf dem Berge Ebal³¹ (wie Mose der Knecht des HERRN, geboten hatte den Kindern Israel, wie geschrieben steht im Gesetzbuch Mose's: einen Altar von ganzen Steinen, die mit keinem Eisen behauen waren) und opferte dem HERRN darauf Brandopfer und Dankopfer³² und schrieb daselbst auf die Steine das andere Gesetz, das Mose den Kindern Israel vorgeschrieben hatte.³³ Und das ganze Israel mit seinen Ältesten und Amtleuten und Richtern standen zu beiden Seiten der Lade, gegenüber den Priestern aus Levi, die die Lade des Bundes des HERRN trugen, die Fremdlinge sowohl wie die Einheimischen, eine Hälfte neben dem Berge Garizim und die andere Hälfte neben dem Berge Ebal, wie Mose, der Knecht des HERRN, vormals geboten hatte zu segnen das Volk Israel.³⁴ Darnach ließ er ausrufen alle Worte des Gesetzes vom Segen und Fluch, wie es geschrieben steht im Gesetzbuch.³⁵ Es war kein Wort, das Mose geboten hatte, das Josua nicht hätte lassen ausrufen vor der ganzen Gemeinde Israel und vor den Weibern und Kindern und Fremdlingen, die unter ihnen wandelten.